

Những Tấm Lòng Nghĩa Hiệp!

Tảo Giang

Tôi vào nghĩa trang thăm mộ đứa cháu ngoại. Nghĩa trang về chiều vắng người, cảnh vật buồn hiu hắt! Tĩnh lặng, không có một tiếng động nhỏ, những nấm mồ san sát bên nhau. Mỗi nấm mồ là một người nằm dưới! Nhìn quanh khu nghĩa trang có hàng mấy ngàn ngôi mộ chứ không ít. Nếu dưới mồ là những người sống, chắc sẽ ồn ào vui cười, kính cãi, bon chen, giành giật dữ tợn lắm chẳng! Nhưng giờ thì nằm im lìm và đang dần dần biến thành đất cát.

Nhìn dãy mộ tận xa xa, có bóng dáng một người con gái mặc áo dài trắng thấp thoáng bên ngôi mộ nào đó. Tôi nhìn quanh khu nghĩa trang không còn ai thăm viếng, vì gần tới giờ đóng cửa. Nghĩ bụng: Quái, con gái nhà ai giờ này sắp tới rồi mà còn dám ở trong nghĩa trang một mình? Gan thật!!! Bất chợt tôi nghĩ: *"Hay là ma chẳng?"*, cảm thấy kỳ bí, về kinh dị, khiến dờn dợn! Như có luồng hơi lạnh nó bò bò sau gáy và xương sống... Nhưng mặc kệ, tôi vẫn đi tới khu mộ của đứa cháu. Sạch nước tưới mấy chậu cây, lấy kéo xén mấy cành cây mọc không ngay ngắn. Rồi thấp nhang trước khi ra về kéo nghĩa trang đóng cửa. Lúc này tôi sực nhớ đến cô gái mặc áo trắng ở dãy mộ đằng trước, nên tôi nhìn lại xem có còn đó không? Tôi giật mình, thấy cô ta vẫn còn ngồi ở đấy. Tính hiếu kỳ trong tôi bùng lên! Liền đi vòng tới nơi để xem hư thực là người hay ma???. Gần tới nơi thì cô ta đứng dậy, tôi cố gắng mở mắt chùng chùng để xem mọi diễn biến ra sao! Tôi cẩn thận nhìn xem chân cô ta có cách mặt đất hay không? Nhưng không có gì khác lạ... Tới gần, nhận thấy cô ta khoảng 20 hay 22 tuổi là cùng. Tôi lên tiếng:

- Chào cháu, chẳng hay người thân của cháu mất là thế nào của cháu vậy?

Cô gái nhìn tôi vẻ thân thiện, nhưng còn vương nét buồn sâu lắng trong tâm tư. Thấy cô ta hình như thiếu ngủ và mệt nhọc, cô thông thả trả lời:

- Thưa chú, đây là nấm mộ của luật sư BRENDAN KEILAR cháu không hề quen biết gì, lại càng không phải là người thân của cháu.

- Ủa! Vậy mà cháu viếng thăm sao? Nhất là cháu tới nghĩa trang vào lúc chiều đang chạng vạng mà cháu không ớn lạnh ư?

Cô gái nhích môi nhưng không cười:

- Hàng ngày cháu tan sở làm mới ghé vào đây trước khi về nhà, dù có sợ nhưng không còn cách nào làm khác được, nên đành chấp nhận cho dù lần đầu có sợ.

- Cháu vừa nói là không quen biết gì với ông Brendan Keilar kia mà, sao phải tự buộc mình với trách nhiệm thăm viếng như vậy?

- Thưa chú, chẳng là vào buổi sáng thứ hai ngày 19-6-2007. Ngay trung tâm thành phố Melbourne, có người đàn ông tên Christopher Wayne Hudson 29 tuổi. Y hành hung một phụ nữ là cô Kaera Douglas... Thì ông Leilar và một du khách người Hòa Lan tên Paul de Waard đến cứu giúp cô gái. Thì lập tức bị Wayne bắn cả hai người và luôn cả cô Douglas nữa. Khiến ông Keilar chết ngay tại chỗ, còn cô Douglas và ông Paul de Waard bị thương nặng...

-Nhưng đó là chuyện của người ta, sao cô phải suy nghĩ và nhọc công đi làm một việc lạ đời như thế này?

Cô gái xoay mình, nhìn thẳng vào mắt tôi, với vẻ ngạc nhiên. Làm tôi bị thần nhãn của cô ta chiếu rọi bất ngờ, khiến tự nhiên phải nhìn xuống để tránh cặp mắt tựa hồ như trách móc xoáy vào lòng tôi...

- Chú hỏi cháu: *"Sao đi làm một việc lạ đời ư!"*. Thưa chú, thế gian người ta còn làm lắm chuyện lạ đời gấp ngàn lần cháu làm. Không biết có được chú đặt câu hỏi tương tự không?

- Cháu ví dụ chú coi ?

- Chẳng hạn một người buôn bán xì ke, là một hành động vi cá nhân muốn giàu sang cho riêng mình và làm một việc phạm pháp. -Trước khi bị chết, từ thủ tướng đến các tổng bộ trưởng, chạy ngược chạy xuôi để xin cho kẻ phạm tội. Các hội đoàn thi nhau làm đủ thứ để xin cho đương sự. - Sau khi bị chết, quốc hội dành 1 phút mặc niệm, các tôn giáo làm lễ trọng thể...Thiệt nghĩ việc làm đó mới lạ đời chứ chú. Lạ đời vì đặt ra một tiền lệ có ý ngầm khuyến khích người ta đi vào con đường phạm pháp, nếu thành công thì được vinh thân phì gia, mà thất bại thì cũng được tôn lên hơn cả người anh hùng xả thân vì dân vì nước. -So với cái chết của ông Brendan Keilar thì khác xa, khác rất xa ở mục đích cái chết! Đối với ông Keilar chết vì cứu giúp người khác chứ không bởi động cơ cho mình hay gia đình mình.

- Ấy vậy mà không hề có tiếng nói nào từ phía chính quyền, tôn giáo, đoàn thể, thậm chí cả giới truyền thông cũng không thấy lên tiếng để ca ngợi lòng nghĩa hiệp của người quá cố (mà chỉ có bản tin mà thôi), hầu mọi người dân lấy đó noi theo chứ không quay lưng bỏ mặc đồng loại bị hành hung ức hiếp ngay trên một đất nước có văn minh, có tổ chức, có luật pháp nghiêm túc... Cái chết của ông Keilar là một niềm đau to lớn, nhưng niềm đau còn to lớn hơn nữa là "Một quả phụ! Ba cô nhi!" sẽ nương vào đâu từ tinh thần đến vật chất trong cuộc sống hàng ngày ???

Nghe cô gái nói một hồi, tôi cảm nhận như có luồng ánh sáng chiếu vào tâm thức của mình mà trước đây tôi không nghĩ tới, thậm chí còn nghe theo và bắt chước làm theo một cách vô ý thức của những kẻ hô hào ầm ĩ mà mình không chịu suy nghĩ một cách sâu sắc hơn... Hèn chi, cộng sản và những người làm nghề chính trị chuyên nghiệp họ nắm được những yếu điểm người dân chỉ biết nghe và làm theo những hô hào của phong trào mà họ chủ xướng. Y như thập niên sáu mươi ở miền Nam VN biểu tình liên miên, xuống đường hô hào, ủng hộ và đả đảo tùm lum. Mà đã mấy ai hiểu ý nghĩa hay chỉ nghe theo sự xúi giục của kẻ khác, rồi kẻ khác lại xúi kẻ khác nữa, để làm tay sai cho một phong trào hay những tay chính trị xô thịt thúc đẩy sau lưng để họ cầu lợi riêng. Nghĩ thế, nên tôi nói:

- Cám ơn cháu, cháu đã khai mở cho chú một bài học về quan điểm sống mà đa số thường không nghĩ tới. Tuy nhiên, chú vẫn chưa hiểu vì sao cháu luôn viếng thăm mộ người anh hùng Nghĩa Hiệp Keilar này?

- Cháu nghĩ Keilar đã chết rồi. Phần xác thân chả còn gì phải lưu luyến, nhưng phần tinh thần của ông Keilar đâu có chết. Ông vẫn sống trong lòng những người có ý thức, những người này sẽ sống noi theo gương ông để cuộc sống của mình có ý nghĩa và sống cho đáng sống!!!. Thưa chú, cháu đến viếng mộ ông Keilar, không phải để viếng xác thân ông. Mà để viếng tâm hồn tư tưởng ông, tôn vinh ông và nguyện đi theo con đường mà ông đã đi, dù có gặp gian nguy như ông đã gặp. Đồng thời để hồn ông không thấy cô đơn trước khi đi luân hồi làm kiếp khác ạ!

- Thì ra thế, vậy kể từ nay tôi cũng sẽ đi theo bước đường mà cháu đã đi để viếng mộ Keilar. Tất nhiên do chú thấy việc làm tốt, lời nói tốt của cháu đã đi vào tâm thức của mình

và đã được "gạn lọc khơi trong" chứ không phải nghe theo một cách mù quáng không suy nghĩ cháu ạ!

Media release

Monday, 2 July 2007

More than 70 per cent of Australians with diabetes will develop changes to their eyes within 15 years of diagnosis.

Patients who have had diabetes for a number of years can develop changes in the retina, at the back of the eye. This is known as diabetic retinopathy.

Diabetic retinopathy occurs when tiny blood vessels inside the retina are damaged. The damage can block off small blood vessels, starving areas of the retina of blood, or make the vessels leak, causing swelling and bleeding.

While little is known about prevention of diabetic retinopathy, early diagnosis and treatment can prevent up to 98 per cent of severe vision loss.¹

"Two types of retinopathy can occur. The first, known as background retinopathy, rarely causes any vision loss and doesn't require treatment.

The second, proliferative retinopathy, is more serious and requires early treatment to prevent serious vision loss.

In some cases, laser or surgical treatment of the retina is required.

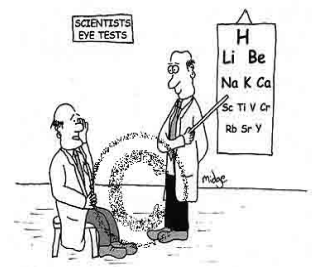
All people with Type 1 or Type 2 diabetes are at risk of developing diabetic retinopathy and the longer a person has diabetes, the greater the risk. Poor control of blood sugar levels can also increase the risk.

It is estimated that only half the Australians with diabetes have a regular eye exam and one third have never been checked.²

An eye exam every two years is necessary for people with diabetes because often there are no symptoms of diabetic retinopathy until serious damage has occurred.

Facts and tips

- All people with diabetes are at risk of developing diabetic retinopathy
- An eye exam every two years is necessary for early detection and treatment
- Early diagnosis and treatment can prevent severe vision loss

For further information please contact your optometrist.

¹ Access Economics Pty Ltd. *Clear Insight – The Economic Impact and Cost of Vision Loss in Australia*, 1.2 Diabetic Retinopathy, August 2004, 15. (Prepared for Eye Research Australia)

² Access Economics Pty Ltd. *Clear Insight – The Economic Impact and Cost of Vision Loss in Australia*, 1.2 Diabetic Retinopathy, August 2004, 17. (Prepared for Eye Research Australia)